

da finde mig i, at Lovforslaget ikke bliver til Lov, og søge med den følgende lovgivende Forsamling at sætte en Lov igjennem, der mere stemmer overeens med det oprindelige Lovudkast, end Tilfældet er med dette Forslag, som det nu foreligger.

Hofsnørn: Det kan ikke falde mig ind at modsigte, hvad den høitagtede Minister ytrede. Det er naturligt, at en Kirke, der ikke kan rumme Sognets Kirkegængere, skal udvides. Det har jeg ikke tænkt paa at ville modsigte, og skal ikke heller nu modsigte det; men jeg troer ved Siden deraf, at det ikke er nødvendigt at udtale i en Lov, at, naar et saadant Tilfælde indtræffer, kan Kirkebestyrelsen paa- byde, at Kirken skal udvides, og Kirkebestyrelsen behøver ikke at have en Udtalelse i en Lov for at tiltale de Kirkeiere, der nægte at efterkomme et saadant Paabud. Det behøver heller ikke i denne Lov at bestemmes, at hvis Paastanden om den Forpligtelse, der efter den høitærede Ministers Udtalelser skal paahvile Kirkeierne, ikke finder Medhold ved Domstolene, da skal Regjeringen komme med Forslag til en Lov til Sagens Ordning. Lovgivningsmagten behøver ikke at sige: hvis det Tilfælde indtræffer, skal der komme en ny Lov. Regjeringen har det altid i sin Magt at komme frem med et Lovforslag og forelægge det til Behandling. Det forekommer mig, at naar man holder saa stærkt paa at faae denne Bestemmelse ind i Loven, er det ligesom for foreløbig at faae Lovgivningsmagtens Ord for, at man vil gaae ind paa en saadan Lov. Jeg finder det ikke nødvendigt, at det udtales, og derfor seer jeg heller ikke nogen Grund til, at Regjeringen saa bestemt paastaar, at denne Bestemmelse skal komme ind. Det forekommer mig, som om Regjeringen vil foregribe Lovgivningsmagten; jeg siger ikke, at det er Hensigten; men det kan udlægges saaledes. Det er derfor, jeg har tilladt mig selvanden at stille dette Endringsforslag. Jeg havde troet, at jeg saa meget lettere kunde haabe at blive imødekomet af den høitagtede Minister — ialtsald var det mig uventet at møde en bestemt Modstand — som det fremgaaer af hans Udtalelser i det andet Thing, at Loven, som den kom herfra,

ikke præjudicerede Kirkens Ret. Jeg kan ikke troe, at det skal være Meningen at ville have en Bestemmelse, der præjudicerer lige i modsat Retning. Jeg kan meget godt tænke mig, at den Lov, der saaledes findes for Die, er en Lov, der ikke paa nogen Maade — vil komme Kirkeieren for nær, er for stærke Ord, men — ikke vil præjudicere hans Ret. Det kunde være tænkeligt, at det var en Lov, hvorved man vilde expropriere Kirkeieren, naar det havde vist sig, at man ikke ved ham kunde faae Kirken udvidet, og ikke ved Dom kunde faae ham forpligtet dertil; og forsaavidt den høitagtede Minister kan og vil give en Udtalelse om, at det var en saadan Lov, der nærmest har været paatænkt, idet Forslaget af ham blev fremlagt, tilstaaer jeg, at min Betænkkelighed ved at gaae ind paa Lovforslaget, som det foreligger, vil formindskes i meget høi Grad. Men saalænge jeg ikke har en saadan Udtalelse, maa jeg bestemt fastholde Endringsforslaget og opfordre det ærede Thing til med mig at stemme mod § 4. Forslaget af de 5 ærede Medlemmer vil jo i visse Maader i Realiteten føre til det samme Resultat; men det tilfredsstiller mig dog ikke, da jeg ikke kan see nogen Nytte af den øvrige Deel af Bestemmelsen, der forekommer mig at ville staae endnu mere ørkesløs end den hele Paragraph; og da man saavidt muligt bør undgaae at have ørkesløse Bestemmelser i en Lov, kan jeg i alt Fald kun subsidiairt slutte mig til dette Forslag.

Brock: Det høitærede Thing vil see, at jeg i Forening med 4 andre Medlemmer har stillet et Endringsforslag til § 4, der gaaer ud paa, at det sidste Punktum skulde udgaae, med andre Ord, at den Bestemmelse, at naar Domstolene havde afgjort Spørgsmaalet om Kirkeierens Forpligtelse derhen, at han ikke paa egen Bekostning kunde være pligtig til at besørge Kirkens Udvidelse, skulde Sagen afgjøres ved Lov, skulde gaae ud. Det gjør mig ondt, at den høitærede Minister betragter dette Endringsforslag som en henkastet Stridshandske. Det er saa langt fra, at det har været min, og jeg tør antage mine Medforslagsstilleres Opfattelse, at jeg tilstaaer, at vi troede paa flere Maader at komme den høitærede Minister imøde